

Nr 759

Av fru **Lindekvist m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 76, angående anslag för budgetåret 1962/63 till vissa byggnadsarbeten vid statens mentalsjukhus m. m.*

(Lika lydande med motion nr 631 i Första kammaren)

Stockholm den 30 mars 1962

Astrid Lindekvist **Gunnar Lundmark** **Sigvard Larsson**

Carl Östlund

Jan-Ivan Nilsson

Nr 760

Av herr **Franzén m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 90, med förslag till lag om allmän försäkring, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 632 i Första kammaren)

I proposition nr 90 har Kungl. Maj:t föreslagit genomgripande förbättringar på hela det socialpolitiska försäkringsområdet. I propositionen behandlas även frågan om samordningsförfarandet mellan sjuk- och yrkesskadeförsäkringen, som bl. a. innebär att samma karenstid såväl för sjukdom som vid olycksfall i arbete tillämpas. Alltsedan den obligatoriska sjukförsäkringen infördes år 1955 har tre karensdagar erfordrats, vilket medfört en betydande försämring av de försäkringsvillkor som utgick vid yrkesskada, enligt yrkesskadeförsäkringslagen före år 1955.

I propositionen göres gällande att ett slopande av samordningsprincipen i detta stycke skulle medföra betydande kontrollsvårigheter och samtidigt avsevärt längre sjukskrivningstider. Mot detta vill vi anföra följande: Redan nu har arbetsgivarna skyldighet att på särskilda blanketter meddela sjukförsäkringskassorna när olycksfall i arbete föreligger. Därigenom borde argumen-

Bihang till riksdagens protokoll 1962. 4 saml. Nr 759—768

ten om kontrollsvårigheter bortfalla och på samma gång farhågorna om förlängning av sjukskrivningstiden.

Vi delar ej heller departementschefens uppfattning om att inget för närvarande framkommit som kunde motivera en ändring i samordningsförfarandet.

Motiv för vårt ställningstagande är att olycksfallsriskerna i arbetet fördelas så uppenbart olika, beroende på arbetets karaktär, genom att vissa grupper med tungt och särskilt riskfyllt arbete är utsatta för de största riskerna och på samma gång även får vidkännas ekonomiska förluster, medan arbetstagare med ringa eller ingen olycksfallsrisk redan nu i de flesta fall är tillförsäkrade full lön från första dagen, oavsett detta gäller vanlig sjukdom eller yrkesskada.

Denna fråga bör enligt vår uppfattning bli föremål för lagstiftning, enär trots upprepade framställningar från arbetstagarhåll arbetsgivarparten hela tiden intagit en negativ hållning till en lösning avtalsvägen. Det är därför av största vikt vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 90 att ändringar vidtages, så att i lagen göres undantag för samordningsregeln då det gäller olycksfall i arbete och att full ersättning utbetalas redan från och med olycksfallets första dag.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 90 år 1962 angående förslag till lag om allmän försäkring måtte besluta

att sjukersättning för olycksfall i arbete eller vid färd till och från detsamma skall utgå från och med den dag olycksfallet inträffar, samt

att vederbörande lagutskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 30 mars 1962

Oscar Franzén

Rune Johansson

Einar Henningsson

Sven Andersson

i Norrköping